

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהחברות הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת

פנחס

◆◆◆

שנת

תשפ"א

◆◆◆

גליון 109

נוחה של תפילה

השגחה מופלאה

ומעשה נפלא ה' עם ידידנו הנעלה, הרב שמעון הכהן גליק שליט"א שזכה להיות נושא "מסעות" רבינו זצוק"ל. וכל פעם מיד כשעלה רעיון שיצא רבינו למסע חיזוק בגולה, ה' ר' שמעון היקר נרתם בכל עוזו, נפשו ומאודו, להצלחת המסע, בכל פרטיו ודקדוקיו עד לפרט הכי קטן, כאשר תקצר היריעה מהכיל, אשרי חלקו.

וממילא מובן מאליו שכמה חדשים לפני המסע, ועד אחרי גמר המסע, ה' ר' שמעון מונח "כל כולו" רק בזה, עד שלא ה' לו זמן לעסקיו הפרטיים!

וסיפר דבר מופלא, שהיתה איזו "מנייה", שבדיוק באותו זמן של הכנות למסע גדול, ה' צריך למוכרה, ופנו אליו הקרובים אליו, שיראה למוכרה בהקדם, כי אחרת יכול להפסידה.

אך היות ולא ה' לבו לזה כלל, שכח מזה, ולא מכרה, ורק אחרי שחזר רבינו לביתו לשלו, חזר יקירנו לפנות לעסקיו.

והנה בבואו למכור את המנייה הנ"ל, אירע דבר פלא, שלא רק שהמנייה לא נפלה, ולא הפסיד כלום, אלא אדרבה הכפילה את עצמה בענק, ועשה חשבון שהריווח שיצא לו מזה שלא מכרה בזמנה, הוא בדיוק כפי ההוצאות שהוציאו בהוצאות גדולות מאד.

הנה לנו דוגמא מוחשית, להתבונן האיך שהקב"ה מנווט את העסקים והרווחים של האדם.

וממילא אין לאדם אלא להתפלל ולבטוח בה', ויראה ברכות והצלחות למעלה מהמשוער.

מדת הרחמים עלינו התגלגלי

אוי, אוי, אוי, שוב בשורות מבהילות, כעת מעבר לים, על קריסת בית גדול עם יותר ממאה וחמישים יהודים, והרבה מהם שומרי תורה ומצות, הרי זה פחד ואימה, על מה עשה ה' ככה...

מה נאמר ומה נדבר, הלא מאת ה' היתה זאת, וכל ישראל ערבים זה לזה, וצריך להיות נושא בעול עם הצער האיום והנורא של משפחות הנספים, והנעדרים, ה' ירחם. אין לנו אלא לראות להגביר חילים "בתורה הקדושה" שהיא השמירה המעולה שבעולם, ומגברת רחמי שמים בעולם.

הלואי ונזכה לשמוע ולהתבשר בשורות טובות, ואבינו שבשמים יאמר לצרותינו די!!!

מעשה שהי

השבוע נתחיל בעז"ה עם מעשה טרי, מימים אלו, בגודל כוחו של פרק תהלים "אחד".

וכך ה' מעשה, אברך בא ליחידת הדיוור השכורה שלו, והנה - אין אור... וכנראה נפל המתג הראשי. אך דא עקא, שהוא בסך הכל נמצא "ביחידה", וכל המערכת ממוקמת אצל בעל הדירה, וצריך להרים שם את הכפתור, ומדובר בשעות כאלו שאי אפשר להעיר את בעל הבית, ולא ידע מה עושים?

מה עשה, תפס אומנות אבותינו בידו, ואמר "פרק" תהלים, וראה זה פלא, כשסיים פרק אחד, נכנסה לו מחשבה בראש לעשות סיבוב קטן בחצר, והנה תוך כדי שהוא מסייר בחצר, עולה בדעתו לנסות את הכפתור שמדליק את האור בחצר, ולראות אם זה עובד, וירא והנה אור!

וכיון שכן, הלך וחיבר את האור בבית לשקע שנמצא בחצר, וליהודים היתה אורה.

והמשך הסיפור ילמדנו עוד יותר כמה ה' חשוב הפרק תהלים, כי בבוקר כשתפס בטלפון את בעל הבית, מספר לו בעל הבית שהוא נמצא בחוץ לארץ...

נו, עכשיו נתאר מה היה, לולא הפרק תהלים, שבזכותו נתן לו הקב"ה את הרעיון להתחבר לחצר, מה ה' עושה!?! הפלא ופלא.

עצת ה' "היא" תקום

וכך אומר התרגום, על הפסוק כי ה' אלוקיך הוא הנותן לך כח לעשות חיל, דיהיב לך "עצה" למיקני נכסין. הוי אומר גם כדי להעלות רעיון טוב, אתה צריך את הקב"ה, ובלי זה אין כלום!

ומעשים בלי סוף, שאנשים השקיעו הון עתק, ולפעמים גם את כל ממונם, באיזה עסק שהיו בטוחים שיצליח, וסמכו על פלוני ואלמוני, ובסוף... ה' ירחם. ואף כשעשו ביטוחים שונים מכמה כיוונים, בסוף הכל התנדף ברוח...

וכן להיפך, לפעמים משקיעים בדבר שנראה שאין בו שום סיכוי להרויח, ובדיוק שם ה' מונח ריוח עצום.

הכלל הוא אחד בלבד, "הכל בידי שמים", ועצת ה' היא תקום. וכידוע מש"כ השל"ה הקדוש שאותיות "היא" הם ר"ת אי"ה, לכן אומר שבכל דבר שרוצה לעשות יאמר אם ירצה השם, ואז יצליח.

וככל שיתפלל ויתלה תקותו רק בבורא ית"ש, ויידע כי "הוא" הנותן לך עצה, כך יגדלו הסיכויים להרויח ולהצליח בכל אשר יעשה.

הגאון רבי חיים שאול

והנה השבוע חל יארצייט העשרים, להגאון המופלא, רבי חיים שאול קרליץ זצוק"ל, והרבה יש להאריך עליו, אך דבר ראשון נביא את דבר קדשו של רבינו זצוק"ל בהלוייתו, שכלל במלים קצרות את השר הגדול שנפל... וז"ל: מורי ורבותי! כולם יודעים שאיני ראוי להספידו, הוא היה הרבה יותר גדול ממה שיכולנו להשיג. "אנשי אמת נאספו", "סעו המה למנוחות ואותנו עזבו לאנוחות". היה מהאנשים היחידים, ובכל הדורות היו מעט אנשי אמת, כל חייו היו חיים של מסירות לאמת. הוא לחם בשביל האמת, ועליו אפשר לומר "אנשי אמת נאספו". לא שייך לתאר את הבזיונות שהיה מוכן להקריב את עצמו, ולהתבזות לדברי תורה, לכל דבר שהיה משוכנע בו, וכל כולו היה מסור לכך. אנשים כאלו אין בכלל בדור שלנו, רק יחידים יחידים, ולכן זו אבידה גדולה מאד, "שר וגדול נפל בישראל". ד' יעזור שהמשפחה תיושע, וכל ישראל יוושעו, לזכות לגאולה האמיתית, ע"כ.

איש "אמת"

והוסיף רבינו אח"כ שבתקופה מסוימת למד ר' חיים שאול זצ"ל עם בן של אחד הגבירים, ואותו אב רצה לשלם לו. אמר לו ר' חיים שאול - אם אתה רוצה לשלם לי עבור זה שאני לומד אתו, אני מסרב, אבל אם אתה רוצה לתת לי משום שאני עני, אני מוכן לקבל... ואמר רבינו שבדרך כלל זה הפוך, אדם מוכן לקבל שכר עבור זה שמלמד, אבל אינו מוכן להתבזות ולקבל בתור עני...

חברותא שלא יצאה לפועל

וסיפר רבינו שבשנת תש"ו, קבע עם רבי חיים שאול ללמוד עמו בחברותא, בכולל תורת ארץ ישראל בפ"ת, אחרי פסח, אך בינתיים נקרא רבינו ע"י רבי אברהם ריין זצ"ל לכהן בשיבת "חפץ חיים" בכפר סבא, וממילא לא יצא הדבר בפועל.

אך כל השנים המשיכו בקשרי ידידות חזקים, וכן כמה שנים היתה בת רבינו הצדקנית מרת רחל ברלין ע"ה גרה אצלו בפ"ת, כל ימות השבוע, היות ולמדה בבית ספר בפתח תקוה, ורבינו כבר הי' גר בכפר סבא.

משכיל לדעת תורה

והי' מהאנשים המשכילים שירדו לעומק הבנת רבינו בהנהגת הכלל... והיטב חרה לו כששמע שישנם בעלי דעות שונות, המביעים דעתם נגד הנהגה. ובתקופה מסוימת ששמע כנ"ל, הי' הכנסת ספר תורה לשיבתו הק' של רבינו "ארחות תורה", ובאמצע הריקודים, תפס רבי חיים שאול את רבינו בשתי ידיו, ורקד עמו בעוז ותעצומות ממש כנער צעיר... ואמר לי אח"כ שרצה להראות בזה לכל, את גודל חיבתו והערכתו לרבינו.

אורייתא קא מרתחא

וכידוע רבי חיים שאול הי' רתחן מופלג באורייתא, והי' מתוכח בלימוד נורא, וסיפר רבינו, שבסמוך לכולל בפ"ת, הי' בית משפט, ולפעמים הי' נכנס השופט לכולל לבקש שיפסיקו לצעוק, כי הרעש מפריע לו לשמוע את האנשים בבית משפט.

ואח"כ למד רבי חיים שאול חברותא עשרות שנים עם הגאון רבי יהושע שקלאר זצ"ל, והרבה פעמים כשהי' נכנס רבי יהושע לרבינו, הי' נהנה רבינו לשמוע ממנו סיפורים על רבי חיים שאול.

והי' דבר אחד שנהנה רבינו מאד כשסיפר לו רבי יהושע עד היכן הגיע מדרגת רתחנותא דילי, אך אין מקומו כאן.

מצטער בצער

ובסוף ימיו, כשנפל למשכב, התעניין רבינו רבות על מצבו, והלך לבקרו, והצטער מאד עליו. ולא נאריך כעת, רק עלינו ללמוד מגברא רבה כזה, שהי' חכם ופיקח עצום מצד אחד, ובכל זאת עניו מאד מצד שני, באופן קיצוני, כפי שהזכיר רבינו בהספד. והי' מסור בכל לבו ונפשו למען הכלל, רבים ויחיד, בהרבה דברים שעשה בלי פירסום, והלואי ונזכה להמשיך ולקחת מהדברים והמעלות הגדולות שהותיר בעולם, ויהי' זה לזכותו, תנצב"ה.

ימי בין המצרים

והנה כעת אנו בימי בין המצרים, ימי אבלות החורבן, מה שצריך בעיקר להתחזק בעניני "בין אדם לחבירו", והי' רבינו מזהיר הרבה שבימים אלו היות והתיקון הוא להתחזק בהבאת שלו, בא היצר הרע ועושה להיפך, ומנסה להרבות חיכוכים ומחלוקת, וצריך להיזהר מזה מאד מאד.

ורבינו הי' אומר לכל מי שבא אליו בימים אלו בעניני שלו' בית, או בעניני מוסדות... שיבואו "אחרי תשעה באב", כי בימים אלו היצר הרע לא נותן לעשות שלו', אלא אדרבה מפריע ודואג לעשות מכל משהו קטן - אש להבה.

לדון לכף זכות

ואחד מהדברים שמועילים מאד להרבות שלו', הוא לימוד זכות, כאשר הי' רבינו גאון בזה, למצוא תמיד צד זכות, ולא להחליט מיד רע על השני.

ואספר עובדא מימים אלו, שחוויתי על בשרי עד היכן יכולים להגיע דברים שלא חולמים עליהם, מה שכולו זכות על השני.

לפני תקופה ביקשני אברך במקום רחוק, להדריכו האין לבנות מקוה בהידור, והייתי אצלו כמה פעמים. והיו שם כמה בעיות לסדר, שהקבלן - האיננו יהודי - לא רצה לעשותם.

ופתאום הפסיק להתקשר, וכבר התחלתי לחשוב שכנראה נמשך אחרי הקבלן, ואינו רוצה לספר לי שעשה שלא כראוי.

אך אמרתי בליבי אנסה להתקשר אליו, וענה לי מיד, ושואל מי מדבר, וכשעניתי לו, שמח מאד, ואומר שנמחקו לו המספרים מהטלפון, ממילא כבר הבנתי למה לא התקשר. אך העיקר הוא ההמשך, מספר לי אותו אברך, שהגיעו אצלו הארכיאולוגים, וטוענים שבצמוד לביתו יש דברים עתיקים, ועצרו לו את כל הבניה... ממילא המקוה תקוע! ואין לו מה להתקשר בינתיים.

מיד נרתעתי, ואמרתי בליבי, ראה איזה דברים יכולים לקרות, שלא תחלום עליהם אפילו בדמיון הכי רחוק, רק צריך ללמד זכות...

והרי כל המלמד זכות על חבירו, מלמדים עליו זכות בשמים, ומרויח מכל הכיוונים.

להצטער על החורבן

כמו כן הי' רבינו מעורר שצריך כל אחד להצטער על חורבן הבית, והי' משתדל בעצמו לומר תיקון חצות, ואף ביקשני לצלם דפים של תיקון חצות, ולשים בכולל פוניבז', כדי שהאברכים יאמרו את זה.

וכבר האריך פעם אחת בדבריו הנשגבים, שכל שיש לאדם יותר שייכות לרוחניות, כך הוא מרגיש יותר את החסרון של בית המקדש.

הלואי ונזכה להיות מהמתאבלים על ירושלים, שזוכים לראות בבניינה, במהרה בימינו אמן.